

S
S

sa-ni-e | ve-sel | a-lu-ne
 sa-ni-a | ve-se-lă | a-lu-ne-că

El cum-pă-ră. El a cum-pă-rat.

Sania

E iarnă.
 Tata a cumpărat o sanie.
 Vasile se urcă pe sanie.
 — U, u, sania mea!
 Sania alunecă la vale. Ea lasă urme pe omăt.
 Ce vesel e Vasile!

S S S S S S S S S sanie vesel
Vasile e vesel.

ie

ca-să		es-te		ie-pu-re
a-ca-să		po-ves-te		Ie-pu-ri-că
		min-te		toc
		cu-min-te		toc-mai

Poveste

Sorina este acasă.
 — Mămico, cum este povestea cu Iepurică?
 — Ascultă! Iepurică a pornit la vecinul său
 Rilă-Iepurilă. Pe cărare era vulpea. Noroc cu ursul
 care tocmai venea!
 Ce cuminte este acum Iepurică!

I I I I I I I I I I I I Lorina
Lorina ascultă o poveste.

D
d

es-te		ied		Sa-dul
pes-te		ie-dul		Sa-du-lui
El du-ce.		El a-du-ce.		

Iedul lui Tudor

Peste apa Sadului este un pod. Pe pod vine Tudor. El duce acasă un ied.

- De la cine ai iedul, Tudore?
- De la nenea Dinu.
- Ce ied mic!

ie__ mie__ __ce ci__

d d d d d d d dop pod-
Tudor are un ied.

pi-tic
 pi-ti-cul
 lam-pă
 lam-pa
 a-pa-re
 dis-pa-re

El a a-dor-mit. Ea a a-dor-mit.

Un vis

Dorina a adormit.
 Apare un pitic. El e mic, mic de tot. Piticul duce o lampă. El ridică lampa. Se uită la Dorina.
 Dorina sare din pat.
 — Cine este?
 Piticul dispare.

D D D D D D D D Dorina
Dorina a adormit.